

Dosarul nr. 2ra-1281/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: M. Țurcan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Rașcu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Transelit” împotriva lui Andrei Rașcu cu privire la încasarea prejudiciului în ordine de regres,

împotriva deciziei din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Andrei Rașcu și s-a menținut hotărârea din 13 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a ț ă :

La 13 iunie 2017 SA „Transelit” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Rașcu cu privire la încasarea prejudiciului în ordine de regres și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 08 ianuarie 2017 în mun. Chișinău, pe str. Petru Ugureanu 2, s-a produs accidentul rutier, cu implicarea autovehiculului de model „Opel Combo” cu n/î xxx, condus de Andrei Rașcu și automobilul de model „Daewoo Nexia”, cu n/î xx, condus de Nicolai Furdui.

În baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI03 605009 din 08 ianuarie 2017, vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod Contravențional a fost recunoscut Andrei Rașcu, fiindu-i aplicată o amendă de 40 u.c. și 05 puncte de penalizare.

Având în vedere că, la momentul accidentului rutier sus menționat, automobilul de model „Opel Combo”, cu n/î xx, condus de Andrei Rașcu, deținea polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă seria RCAI-002762484 din 19 decembrie 2016, eliberată de ÎM CIA „TRANSELIT” SA, la cererea persoanei păgubite a fost inițiat dosarul de daună nr. 016/01- 2017-CH/RCA.

În urma examinării materialelor dosarului de daună, s-a constatat că,

accidentul rutier produs la data de 08 ianuarie 2017 constituie un caz asigurat și a fost aprobată decizia de a achita despăgubirea de asigurare în cuantum de 8 297,00 lei.

Astfel, reclamantul a subliniat că la data de 02 februarie 2017, în beneficiul persoanei păgubite, Nicolai Furdui, i-a fost achitată despăgubirea de asigurare în mărime de 8 297,00 lei, fapt confirmat prin dispoziția de plată nr. 00000251 din 02 februarie 2017.

Totodată, în procesul instrumentării dosarului de daună, s-a constatat că la momentul producerii accidentului rutier – 08 ianuarie 2017, Andrei Rașcu nu era inclus în contractul de asigurare seria RCAI- 002762484 din 19 decembrie 2016, eliberat de către ÎM CIA „TRANSELIT” SA.

În consecință, ÎM CIA „TRANSELIT” SA a înaintat în adresa lui Andrei Rașcu pretenția nr. 171CH/17 din 17 februarie 2017 prin care a solicitat, achitarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare în cuantum de 8 297,00 lei, în temeiul art. 29 lit. d) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006, somație care a rămas nereclamantă de destinatar.

În acest context, reclamantul a solicitat încasarea de la Andrei Rașcu a sumei de 8 297,00 lei, cu titlu de prejudiciu material, sumei de 270 lei, cu titlu de taxă de stat, precum și cheltuielile de judecată suportate.

Prin hotărârea din 13 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către SA „Transelit”, s-a încasat de la Andrei Rașcu în beneficiul SA „Transelit” suma de 8 297 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 270 cu titlu de taxă de stat, suma de 104 lei cu titlu de cheltuieli de înștiințare.

Prin decizia din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Andrei Rașcu și s-a menținut hotărârea din 13 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

În motivarea soluțiilor sale, instanțele judecătorești ierarhic inferioare cu trimitere la prevederile art. 7 alin. (1), 8 alin. (1) – (2), 29 lit. d) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2018 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, au reținut că la momentul procedurii accidentului rutier, Andrei Rașcu nu era inclus în contractul de asigurare seria RCAI-002762484 din 19 decembrie 2016, eliberat de către SA „Transelit”, aspect care determină că compania de asigurări este îndreptățită să solicite în ordine de regres, mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate, dreptul respectiv fiind un drept stabilit de lege.

La 13 mai 2019 Andrei Rașcu a declarat recurs împotriva deciziei din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului recurentul a indicat că nu a avut posibilitatea de a prezenta probe, întrucât instanța de apel i-a respins demersul de reclamare a înscrisurilor, astfel, au fost încălcate în mod esențial normele de drept material și procedural.

În acest context recurentul a solicitat casarea deciziei din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

La data de 05 iulie 2019, SA „Transelit” a depus referință la recursul declarat

de către Andrei Rașcu, prin care a solicitat declararea inadmisibilității recursului.

În susținerea referinței, SA „Transelit” a indicat că argumentele invocate în cererea de recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 februarie 2019, fiind expediată participanților la proces la 19 februarie 2019 (f.d. 145), însă date care ar confirma recepționarea acesteia lipsesc la materialele dosarului.

Astfel, luând în considerare cele menționate, se apreciază că cererea dedusă judecății a fost declarată în termenul legal de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Andrei Rașcu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătorec recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute

în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Andrei Rașcu ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Andrei Rașcu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Ion Druță